

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברות הגרמ"י שניידר שליט"א

ונקדשתי בתוך בני ישראל

ומצטער בקיומן, ומרן פוה"ד הגר"ש זצוק"ל, ורבינו מרן בעל אילת השחר זצוק"ל, ובבחירות האחרונות עוד זכינו לראות את רשכבה"ג בעל "הדרך אמונה" זצוק"ל שמסר כל כוחותיו כנגד כוחות הטומאה הנוראים, ועכשיו בעזה"ת "כעשן יכלו".

וכבר אמר רשכבה"ג מרן ראש הישיבה שליט"א כי "רבי חיים חי' בגן עדן, ומבקש משם שיקדשו שם שמים בהצבעת ג", והנה התוצאות בשטח...

[ועל דרך זה שמענו מרבינו, כי מרן החזו"א זצוק"ל שמסר נפשו על גזירת "גיוס בנות", ובחיו לא הצליח, אך אחרי שנסתלק מן העולם, ביטל הקב"ה גזירה איומה זו].

כמה מחבבין...

והנה ישנו דבר נפלא, שרואים במשך כל הדורות, את "ההערכה ההדדית" שיש בין גדולי הדור, וכלשון הגמ' בסנהדרין, בא וראה "כמה מחבבין זה את זה", וכך נבנית "השרשרת הנפלאה" של מוסרי התורה.

וכשמעתי את תשובתו הספונטנית... של מרן רה"י שליט"א עם כל הפשטות, לאותו א' ששאל שר' חיים כבר לא נמצא אתנו... ומיד עונה לו מרן "ר' חיים חי בגן עדן, ורוצה שתצביע ג", הרגשתי בעצמותי את ההגדרה הנפלאה של הגמ', כמה מחבבין זה את זה...

"האספון..."

עוד מהדברים הנפלאים, לראות את הכינוס האדיר "האספון", אשר אמנם לא הי' במקום אחד, אך נתגבשו כולם כל אחד ואחד במקומו, "לגוש אחד" עצום, שבאו לשמוע את "קול ה' בכח".

[ופעם הסביר רבינו, מה שכתוב שבזמן אחשוורוש קבלו את התורה מרצון, והיכן הי' קבלת התורה? הרי לא התקבצו כלל ישראל ביחד? אלא "כל אחד ואחד במקומו", כשהרגיש את הנס הגדול, קיבל על עצמו את התורה "מאהבה", וזה "קימו וקבלו"].

קידוש ה' וכבוד התורה אדיר, שאין דומה לו, בראותך נער זקן, צורב צעיר עם ראש ישיבה גדול, ראשי כוללים לצד תלמידי חכמים מופלגים, וכל עמך בית ישראל, "כולם נקבצו באו לך", בשביל מה? כי יש לנו "אב זקן"... שקרא לכולם לבוא. ואז אחרי אמירת תהילים בדמעות שליש ע"י הגה"צ ר"ש גלאי שליט"א נשמע ברטט קולו המתחזק והולך של רבינו מרן רשכבה"ג שליט"א זועק "קידוש ה' או חילול השם...", אמת מה נהדר...

חבל שרגשי קודש אלו, זוכים אנו לדאבוננו רק בהזדמנויות כאלו, הבאים בעטיים של שונאי הדת, המבקשים לעקור כל דבר שבקדושה.

שכרם גדול בשמים

למחרת הבחירות - שלחי אדר תשע"ה, אמר רבינו לאלו שטרחו בכל כוחם ונפשם ימים ולילות למען הרבות כבוד שמים, "שידעו כי שכרם גדול בשמים, במה שפעלו לזכות אחרים בקידוש השם, ואין נפקא מינה לכמה מנדטים זה פעל, אלא עליהם לשמוח בשכרם הגדול השמור להם למעלה, לקידוש השם הגדול שעשו".

וכשידברו על ההצלה הגדולה שעשה הקב"ה במפלת הרשעים, שרצו להרוס תורה מישראל, והשפילם הקב"ה מאד, אמר רבינו שעלינו לזכור שעדיין לא כלו לגמרי... וצריך להתפלל שכל הרשעה כולה כעשן תכלה, ע"כ.

התעוררות מתקופה זו

וכך גם כעת, זכינו ב"ה לראות את חסדו ונפלאותיו ית"ש, שרצה את מעשינו, והעלה את קרנם של יראי שמו, בהנחילו מפלה גדולה לאותם רשעים שביקשו לעקור ח"ו כל דבר שיש לו שייכות לתורה ומצות. ואשתדל בס"ד להעלות עלי גליון, כמה דברים והרגשים שנתעוררו בימים אלו.

ואף אמנם שברור לכל, כי עצם נושא הבחירות, הוא דבר שכל יראי ה' היו שמחים מאד אם לא היו צריכים את זה, וכפי שהתבטא רבינו כמה פעמים. אך אחרי שהטיל את זה הקב"ה עלינו, עלינו לראות כמה דברים גדולים, שישן בדוקא בזמנים שכאלו.

כפופים לחכמי ישראל

ראשית, חזוק גדול מאד "לכולנו", כשרואים האין "שכלל ישראל" כפוף לדעת תורה!, וברגע שרשכבה"ג מרן ראש הישיבה שליט"א אמר את הוראתו הברורה, אצים רצים כולם לקיים "ועשית ככל אשר יורוך".

וב"ה נתווספו רבבות קולות, שנצטרפו ללגיונו של מלך, לזעוק "אני רוצה הנהגה של תורה", אשרי העם שככה לו.

ואמר לי הרה"ג ר' נח קפלן שליט"א שהגיע לקלפי מוקדם בבוקר, ובראותו את הנהירה הגדולה, של אחינו בני ישראל לקיים ככל אשר יורוך, התרגש כ"כ ורצה להישאר לעמוד שם כל היום, לראות את המחזה המרהיב הזה.

גדולים צדיקים במיתתן.

הגאון הצדיק ר' שמעון גלאי שליט"א אמר לי לאחר סילוקו של רבינו זצוק"ל, ששמע כמה פעמים מפ"ק של מרן בעל "הקהלות יעקב" זצוק"ל, שהצדיק פועל בשמים לאחר פטירתו, על הדברים שפעל בהם בימי חייו, "הרבה יותר" ממה שפעל בחייו.

וכמדומה שזה מה שאנחנו זוכים לראות כעת, שכל אותם מפלגות זדוניות, שכבר מרן בעל האבי עזרי זצוק"ל הי' זועק

לא מאסתים..

ועלינו להודות ולהלל ולשבח לאבינו שבשמים, שהבטיחנו, לא מאסתים ולא געלתים. **שהניח לנו רבי וחכמי הדורות**, ובכל תקופה ותקופה מרחם עלינו, ועד שלא שקעה שמשו של זרחה שמשו...

הבה נתבונן, איזה **"מתנה עצומה"** נותן לנו הקב"ה, שיש לנו את רבינו הגדול שליט"א, האם זה דבר פשוט? בגיל כזה... לעמוד בשפה ברורה ונעימה, ולדבר דברים ברורים חוצבי להבות אש! הרי זהו חסד עצום, ומתנת חנים שנותן לנו הקב"ה.

ואמנם כבר הורגלנו בדורות האחרונים, שגיל מאה! אצל גדולי הדור, זה דבר שיגרתו.. כביכול, אך כולנו יודעים שזה "נס", רק שהקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו מרחם עלינו.

וכפי שה' אומר רשכבה"ג מן שר התורה זצוק"ל בשם המדרש, ששנותיהם של צדיקים אין להן קיצבה.. אלא לפי צורך הדור, מאריך הקב"ה את ימיהם.

ואין לנו אלא לחלות ולחנן פני אבינו שבשמים, כשם שעד הנה עזרונו רחמך ולא עזבונו חסדיך.. כך אל תטשינו ה' אלוקינו לנצח! ונזכה לעוד ינבון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו, וימים על ימי מלך תוסף, שנותיו כמו דור ודור.

שהכל נהיי "בדברו"

והנה זכינו שהרבה מאד טרחו ועשו להרבות קולות, "כולם" תלמידי חכמים ואברכים, צורבי דרבנן וכל עמך בית ישראל, ושכרם כפול מן השמים, כפי שהבאנו מתחילה את דבר קדשו של רבינו.

[ופעם אחת אחרי הבחירות, סיפרו לרבינו על א' שפעל להוסיף הרבה קולות לרשימת יהדות התורה, ורוצה ברכה לאיזה ענין, וכמובן בירכו רבינו.

אך אח"כ קרא רבינו בחזרה למבקש הברכה, ושאל "האם כדאי להפסיד את השכר בשמים למצוה גדולה כזו, ולקבלו כאן בעולם הזה?" וכשטען אותו ת"ח שאינו רוצה לוותר על שכרו בעוה"ב, אלא שרוצה "גם כאן", אמר לו רבינו האם הוא

יותר טוב מיעקב אבינו, שכתב רש"י בתחילת פר' וישב לא דיין לצדיקים מה שמזומן להם בעולם הבא, אלא שמבקשים גם בעוה"ז?!

ומרהיב עין, לראות האין "מופלגי תורה" טרחו כ"כ הרבה אפי' בשביל "קול יחיד", הפלא ופלא! כמה כבוד שמים התרבה עי"ז. אך חובה עלינו להפנים ולהתבונן את יסוד היסודות, עיקר העיקרים, "שהכל מאתו ית"ש, ואין עוד מלבדו".

וכפי שראינו בעבר שהיו פעמים שטרחו ועשו הרבה מאד, ובכל זאת בסוף... כי גם אחרי שעושים כ"כ הרבה, עדיין "מלכים ושרים - רק - ביד ה'", וברצותו ממליך.. וברצותו ח"ו...

וכעת האיר פניו ית"ש, ומרגישים את הבחינה שהתפלל נקדימון בן גוריון, בתענית (דף י"ג) הודע שיש לך "אהובים" בעולמך.

מסיר "חרון אף"..

ולכל העושים והמעשים שטרחו ופעלו "ללא לאות" ימים ולילות, נביא דבר נפלא שהביא רבינו בכינוס לב לאחים, לפני כעשרים וחמש שנים, המלמד את החשיבות הגדולה ב"עצם העשיתי", ומה שיותר אנשים שיתעסקו בכבוד שמים. [ואף שהדברים נאמרו בענין קירוב לבבות, קרוב הדבר שהכל נכלל].

וז"ל: הגמ' מביאה בסנהדרין (דף ל"ה ע"א), על מה שנאמר במעשה דשיטים: ויחל העם וגו', ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש, שואלת הגמ' אם העם חטאו, ראשי העם מה חטאו? אמר רב יהודה אמר רב: אמר לו הקב"ה למשה: חלק להם בתי דינין, פי' שיעשה הרבה בתי דינין לשפוט את אלו שעבדו לפעור, ולא ישפוט אותם בבית דין אחד, אלא דוקא בהרבה בתי דינין.

ופריך מ"ט, אילימא, משום שאין דינין שנים ביום אחד [פי' למיתה], והא אמר רב חסדא לא שנו אלא בשתי מיתות אבל במיתה אחת דינין, אלא כדי שישבו חרון אף מישראל. ופרש"י: כשהקב"ה רואה שכולם עסוקים בדבר ומקנאין לכבודו.

נמצא כך, שאפילו אם היינו יכולים לעשות שיצטרפו הרבה בעלי תשובה ע"י "קצת אנשים" שיתעסקו בהם, והיה אפשר לעשות בקלות בעלי תשובה, בכל זאת יש עניין שיתעסקו הרבה בזה, היות שיש חרון אף.

כי הרי בזה בודאי כל אחד מוכרח להודות, שיש כעת מצב של חרון אף בעולם, הן מצד אומות העולם שמתכוונים להרע לישראל, והן מבפנים יש שונאי דת שמחפשים כל מיני אופנים האין להדיח את ישראל מאביהם שבשמים, ויש מזה חילול השם גדול מאד!

וכדי להשיב את החרון אף, לא מספיק אם אחד יעשה את הכל, אפילו אם יצויר שבכוחו לעשות את הכל, אעפ"כ כדי להסיר את החרון אף, צריך שכולם יתעסקו בכך, כמו שכתב רש"י שצריך הרבה בתי דינין, אפילו שיכול ב"ד אחד לעשות, בכל זאת צריך שכולם יתעסקו, דע"ז שזה עושה וזה עושה - יש קידוש שם שמים.

ולכן לא מספיק מה שנמצאים כמה אנשים שעוסקים בהחזרת ישראל לאביהם שבשמים, אלא כמה שיותר אנשים יתעסקו בזה - זה גורם שישבו חרון האף, כשרואה הקב"ה שכולם מתעסקין...

ובזה "כולנו" מחוייבים, וכל אחד שיתעסק בזה עליו אמרו חז"ל שגורם בזה שיסור חרון אף מישראל, וכמו שכתב רש"י, דכשרואה הקב"ה "שכולם" עסוקים בדבר ומקנאין לכבודו, זה גורם שישבו חרון אף.

ובדורנו אנו מאד זקוקים לכך שישבו חרון אף, ושיתמעט חילול ה' ויתגדל קידוש שם שמים, וזה יכול כל אחד לעשות על ידי "שכולם" יתעסקו בזה.

הקב"ה יעזור, שבזכות שכולם יתעסקו בענין הזה, להרבות תורה ומצוות ולהוסיף יראת שמים, כל אחד שיתחזק בזה יגרום שישבו חרון אף, ויעזור הקב"ה שניגאל בגאולה האמתית, ע"כ.

יתן השי"ת אחרי שזכינו שהרבו כ"כ "כבוד שמים" בעולם, תהי' סיעתא דשמיא מיוחדת, וכל בני התורה, עמלי התורה, החוזרים לקיים "והגית בו ימים ולילה", יזכו להצלחה ועליה גדולה בתורה, ונזכה כולנו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, את כל דברי תלמוד תורתך באהבה.

"אוהבים דבריה"

ברירה בכגדים

איסור בורר נאמר גם בדברים שאינן מאכל, כגון בגדים וכדו' כמבואר במ"ב.

ומצוי שישנה כביסה מעורבת בתוך סל כביסה וכדו', ורוצה להוציא בגד א' הנצרך לו, וצריך להיזהר שלא יקח את הבגדים שאינם נצרכים לו ויניחם בצד דהוי בורר, רק יראה האין להגיע לבגד הנצרך לו, ויוציאו.

ולפעמים תלויים על קולב אחד כמה חליפות, ומכיר את חליפתו שמתחת, אלא שבכדי להגיע אליה צריך להוריד תחילה את החליפות שמעליה, ומבואר במ"ב (שי"ט סקט"ו) שמותר להורידם, וא"ז נחשב ברירה.